

Jazz tot en met Dave Pell

konden improviseren als noten lezen – twee werelden die in die tijd nog een waterscheiding vormden.

Intussen groeide de jazzcol-lectie van Andriessen uit tot een rijkgeschakeerde mengeling van bekende muzikanten (Miles Davis, Gil Evans, Jelly Roll Morton en Horace Silver) en minder voor de hand liggende artiesten zoals West Coast-saxofonist Dave Pell.

Op de voor hem karakteristieke wijze pikte Andriessen eruit wat hem aanstond, zoals Charlie Parkers 'onspeelbare' bebop-licks, die belandden in *Facing Death* (1990) voor strijkkwartet.

Op 1 juli 2021 stierf Louis Andriessen, 82 jaar oud. Jacqueline Oskamp

Ook al verwijst geen ander stuk zo expliciet naar Louis

Andriessens jazzliefde als *On Jimmy Yancey* uit 1973, in een substantieel deel van zijn oeuvre is die invloed – in de vorm van ritmiek en (big band-) instrumentatie – aanwezig. Zijn veertien jaar oudere broer Jurrian, die eind jaren veertig in de Verenigde Staten werd onthaald als een grote muzikale belofte, bracht bij terugkeer in Nederland in 1951 een stapel 78-toerenplaten mee,

waar de jonge Louis ademloos naar luistrende.

Het betekende zijn kennis-making met de muziek van George Gershwin, Leonard Bernstein, Stan Kenton en Bob Graettinger en tevens het startschot voor een ontdekkingstocht door de jazz, die Andriessen aanvankelijk aflegde met zijn even oude neef Wim Wirteman. Samen zaten de twee pubers eendeloos te 'stompen' op de piano, improviserend en boogiewoogies naspelend, zoals hun favoriete plaat *To The Bar* van Pete

Johnson en Albert Ammons (Victor, 1941). Ze voerden diepgravende discussies welke plaat aan te schaffen en mid-dagenlang luisterden ze naar nieuwe uitgaven in de Haagse platenzaken Caminada en het Ultrafoonhuis.

Via Wim wordt hij maatjes met (de latere pianist en jazzkenner) Boudevijn

Leeuwenberg, die met een kroonijespen transcriptie

maakt van onder andere *Nights At The Turntable* van Gerry Mulligan en Chet Baker – stukken die ze samen op piano spelen. Op het conservatorium raakte Andriessen bevriend met improvisator Misha Mengelberg, die hem op nieuwe sporen zet. In de jaren zeventig dook Willem Breuker op in Andriessens leven. Breuker hielp hem bij de samenstelling van orkest *De Volharding*; musici die zowel

Lp's uit de collectie van Louis Andriessen